

Ն. ՆԵԿՐԱՍՈՎ

ԲԲՈՏ ԿԵՆԵՐԱԼԷ

891.710
Ն-50

ՀԱՅԹԵՏԶՐԱՏ

3917/5
7-50

Այ

30 MAY 2010

Ն. ՆԵԿՐՍՍՈՎ

ԲՐԴՈՏ ԳԵՆԵՐԱԼԸ

ՆԿԱՐՆԵՐԸ՝ Ա. ԿՐԱՎՉԵՆԿՈՅԻ

Ռուսերենից թարգմանեց՝
Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

ՀԱՅՊԵՏՐԱՍ

ՀԼԿԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ

1940

Պատկեր
Գ. Սարյան
Տեխ. խմբագիր՝
Ս. Ալբունյան
Սրբագրիչ՝
Ս. Փարսադանյան

ՎՋ 2709. Հրատ. 5381.

Պատկեր 793. Տիրաժ 4000.

Հանձնված է արտադր. 29/XI 1940 թ.

Ստորագրվ. աղագր. 17/XII 1940 թ.

Հայկահայրապետի տղարան, Երևան, Լենինի, 65

1224
Н. Некрасов
ГЕНЕРАЛ ТОПТИГИН
Армгиз. Ереван, 1940 г.

Զմռան մի օր, իրիկվան դեմ
Մի պառանի կառապան,
էն բորանին, ցրտին, քամուն,
Եւ էր դառնում կայարան,

Կառապանը չէր շտապում,
Ուժեղ էին ձիերը,
Ճանապարհը խորդ ու բորդ էր,
Անթիվ էին փոսերը:

Կառապանը եկավ, հասավ
Մի արշի, մի գյուղացու:
— Է՛յ, կառապան, արի դու մեզ
Սահնակի մեջ նստեցրու:

—Ի՞նչ ես ասում, արջ ու սահնակ:

—Արջս խեղճ է ու խելոք,
Դրա համար քեզ մի բաժակ
Օղի կտամ ավելորդ:

Խելոք արջը և գյուղացին
Սահնակի մեջ նստեցին,
Առաջ անցան ճամփի մոտի
Գինետան մոտ կանգնեցին:

«Այստեղ մի քիչ դու սպասիր»,—
Ասաց արջին գյուղացին,—
Յաժ իջնելով պատանու հետ
Գինետունը գնացին:

Մեր ծեր արջը խելոք, հանգիստ,
Սահնակի մեջ միայնակ
Թաթն էր լիզում և իր շղթան
Զխչիկացնում շարունակ:

Մի ժամ անցավ, նրանք չկան,
 Ձեն կշտանում խմիչքից,
 Բայց սովոր են ձիաները.
 Ձեն էլ շարժվում տեղերից:

Մթնեց, ցուրտը շատ սաստկացավ,
 Մրսեց արջը բարկացած,
 Ձիաները դողդողացին,
 Արջը բարձր մոնչաց:

Այդ լսելով ձիաները
 Ականջները ցցեցին,
 Մահնակն առած ձյունոտ ճամփով
 Բոլոր ուժով վազեցին:

Կառապանը գինետանը
 Լսեց ձայնը զանգակի,
 Դուրս սլացավ, բայց իզուր էր՝
 էլ չհասավ սահնակին:

Մլանում էր ճյուղնոա ճամփով
Սահնակն արագ թափ առած,
Դար ու փոսում մռնչում էր
Բրդոտ արջը գաղազած:

Դեմից եկող մարդիկ ու էին
Գոռում էին ահաբեկ.
«Գեներալ է անցնում շտապ,
Ճանապարհը մաքրեցեք»:

Ձիաները խիստ վախեցած
Վազում էին քամու պես,
Հոգնել էին, էլ ուժ չկար.
Մնցել էին տաանհինգ վերստ:

Ուղիղ դեպի կայարանն են
Ուժեղ թափով սլանում,
Սևուկ արջուկն էլ սահնակում
Իր գլուխն էր օրորում:

Օրորում էր, որ, երևի,
Իր շղթայից ազատվի:

Եվ կանգնեցին ձիաները
Կայարանի առաջին:
Ու դուրս եկավ ինքը, պետը,
Դիմավորի ճամփորդին:

Տեսավ մի մեծ, հաստիկ ճամփորդ,
Հազած երկար կոշիկներ,
Շփոթմունքից չնկատեց,
Որ շղթունքն են շղթայել:

Եվ մտածեց. «Ո՛ւր ես, ո՛ւր ես,
Սյանիծված կառապան»,
Ու նկատեց, որ եկողը
Իեներալի է նման:

Գլխարկն առավ, առաջ գնաց,
Գեներալին նա ասաց.
«Բարե, ձերդ գերազանցություն,
Ի՞նչ եք ուզում, օղի՞, թե՞ յ»:

Այստեղ արջը բոլոր ուժով
Ամպի նման որոտաց,
Պետը լսեց, սիրտը ճաքեց,
Եվ իր մտքում նա ասաց.

«Այս քառասուն տարի է, որ
Ծառայում եմ բարեխիղճ,
Բայց այսպիսի խիստ գեներալ
Չի պատահել երբեք ինձ»:

Կառապաններն էլ վազեցին,
Նույնպես տեսան ճամփորդին,
Ժողովուրդն իրար անցավ,
Հավաքվեցին, ասացին.

«Գեներալը մարդկանց առաջ
Մոնչում է ինչպես արջ»:

Վախկոտները փախան ահից,
Սրտոտները մնացին,
Պետը ահից սիրտը ճաքած
Գնաց առաջ ու ասաց.

«Խնդրեմ, ձերդ գերազանցություն,
Շնորհ արեք, զնանք տուն»:

Այստեղ կրկին արջը հուզված
Ավելի խիստ մոնչաց,
Եվ բոլորը պետի հետ պնւկ,
Հեռու փախան սարսափած:

Մոտ երկու ժամ սահնակի մեջ
Էն գեներալը մնաց,
Մինչև տերն ու կառապանը
Եկան հասան վազեվադ:

488
96

Արշի տերը ժողովրդին
Պատմեց՝ ինչ է պատահել,
Եվ ծեծելով իր մահադով
Սկսեց արշին դուրս հանել:

Պետն էլ իսկույն ուշքի եկավ,
Մնացան երկյուղ և հուզում,
Խիստ հայհոյեց կառապանին
Եվ անվանեց անասուն... ✓

1221
41

9176 10.

4392